

yaratıcı çocuklar

Sayı: 4 • Ekim 2013

2013-14

Eğitim
öğretim yılı
YARIŞMALAR
ETKİNLİKLER

Gülşah

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

Sen de çevre, enerji, sağlık ve teknoloji alanlarında geliştirdiğin
proje veya ürün sunumunla yarışmaya katılabilirsin.

Son Katılım
8 Kasım 2013

Geleceğin
Mucitleri

Samsung'un Katkılarıyla

Başvurunu yap ve hayalini kurduğun icadınla fark yarat!
Detaylı bilgi www.geleceginmucitleri.com adresinde.

KIDZ

SAMSUNG

İyi Bayramlar...

Ekim sayımızda yine sizlerle birlikteyiz. Ekim ayında iki güzel bayram var. Kurban Bayramınızı ve Cumhuriyetimizin 90 .yılını kutlayacağımız Cumhuriyet Bayramınızı E-dergi ailesi olarak içtenlikle kutluyoruz.

Sizlerin katılımıyla şekillenip hayat bulan dergimiz yine dopdolu. Karikatüre meraklı olanlar bu sayımızda ilk sayıdan beri Mınav çizgi dizisiyle bizimle olan Sinan Gürdağcık'ı tanıyacaklar Gizem ve Pelin Ergin'in sorularıyla.

Bu sayımızda ilk kez moda meraklılarına da bir sürprizimiz var. Hem ülkemizde hem de dünyada başarılarıyla haklı bir ün edinen Arzu Kaprol, İlayda Tokgöz'ün söyleşiyle konuk oluyor sayfalarımıza.

Balıkesir'in güzel ilçesi Burhaniye'yi Bilgehan Vidinli fotoğraflayıp anlatmış sizler için, Fotoğraf meraklısı Yaren Çakır ise kendi gibi fotoğrafa meraklı bir çocukken bugün Fotopya Fotoğraf Sanatı Portalının kurucusu olan Akın Mısırlıoğlu'na sormuş merak ettiklerini.

İki kedisiyle nasıl bir hayat yaşadığını bize anlatan hayvan sever Tuna Erdinç'in yazısını keyifle okuyacak, Yaratıcı Çocuklar Derneği ve Hacı Sabancı bursuyla İngiltere'de okuyarak bu yıl Birmingham Conservatoire'yi çok iyi dereceyle bitiren Ekin Naz Kaptan'ın başarılarıyla gururlanacaksınız.

Sizlerden gelen tüm haber, söyleşi ve fotoğrafları değerlendiriyor, bu dergiyi birlikte oluşturmaktan çok keyif alıyoruz. Aralık sayımız için sizlerden gelecek dökümanları heyecanla bekliyoruz.

Yaratıcı Çocuklar Derneği tarafından düzenlenen yarışmaların takvimini dergimizin ilerleyen sayfalarında bulacaksınız. İlgi duyduğunuz alanlardaki yarışmalara katılarak kendinizi göstermenizi bekliyoruz. Çünkü biz en çok sizlere güveniyoruz. Aralık ayında yeniden buluşmak üzere, iyilikle...

Zeynep Hülya Kanbay

Yollamak istediğiniz herşeyi
info@yaraticicocuklardernegi.org ya da
hulya@yaraticicocuklardernegi.org
adreslerinden bize ulaşabilirsiniz.

Ekim 2013

Yıl: 1 • Sayı: 4

Sahibi:

Yaratıcı Çocuklar Derneği
adına:

Didem ÇAPA

Yayın Yönetmeni ve

Yazı İşleri Müdürü:

Zeynep Hülya KANBAY

Yayın Kurulu (alfabetik sırayla):

Aziz YAVUZDOĞAN

Emel ASLIBAY

Havva TAPA

İbrahim TAPA

Lerzan ÖZER

Melahat MERSİNLİ

Pınar AYDEMİR

Tuncay BULUZ

Zeynep Hülya KANBAY

Görsel Yönetmen:

Aziz YAVUZDOĞAN

Adres:

Kandilli Mah.
Kandilli Iskele Cad.

No: 3, D: 8

34684 - Üsküdar

İSTANBUL

Tel: 0216-332 78 58

Faks: 0216-332 76 56

e-mail:

info@yaraticicocuklardernegi.org

web:

www.yaraticicocuklardernegi.org

Marie Curie

1903 yılında doktorasını tamamlayarak Fransa'da gelişmiş bilim alanında Doktora ünvanı alan ilk kadın olan Manya Skłodowska, ya da bilinen adıyla Marie Curie, 7 Kasım 1867'de Polonya'da doğdu. 8 yaşında ablasını ve 11 yaşında annesini kaybeden Marie, Matematik ve fizik dersleri veren babası ve üç kardeşiyle birlikte çok yoksul ve zor günler geçirdi. Bazı geceler aç yatacak kadar yoksul olan ailenin tüm çocukları eğitimde hep başarılıydı. Marie'de kardeşleri gibi liseyi birincilikle bitirdi. Yüksek öğrenim yapmayı çok istiyordu ama erkek kardeşinin öğrencisi olduğu Varşova Üniversitesi o yıllarda kız öğrenci kabul etmek istemiyordu.

Aradan geçen zor yıllardan sonra okuma azmini hiç kaybetmeyen Marie, ancak 23 yaşına geldiğinde 1891 senesinde Paris'e giderek Sorbonne Üniversitesi Fen Edebiyat fakültesine kaydolabildi. Ekonomik zorluklarla geçen iki yılın ardından okuldaki başarısıyla adından söz ettirmeyi başardı. 1894 senesinde Fransız hükümetinin ondan istediği Çeliklerin kimyasal bileşimine göre manyetik önceliklerinin tayini hakkında bir çalışma yapmak için bir laboratuvar kurması gerekti. Bu konuda yardım almak üzere başvurduğu Paris Şehir Okulu'nun Endüstriyel Fizik ve Kimya bölümünde yapılan mıknaatıslık

araştırmalarının öncüsü Pierre Curie ile böylece yolları kesişti.

Bilimsel araştırmalarını birlikte sürdüren bu iki değerli bilim insanı 1895 senesinde hayatlarını da birleştirmeye karar vererek evlendiler.

Fransız fizikçi Henri Becquerel'in 1896'da uranyum elementinde varlığını ortaya koyduğu ve sonradan radyoaktiflik olarak adlandırılan olguyu incelemek için birlikte çalışmaya başladılar. Marie Curie toryumun da uranyum gibi radyoaktiflik özelliği gösterdiğini buldu. Curie'ler radyumdan yayılan radyasyonu incelediler; magnetizmanın radyasyon üzerindeki etkisini ve radyasyonun ısıtma gücünü araştırdılar. Curie'lerin çalışmaları daha sonraki nükleer fizik araştırmalarının temelini oluşturdu.

1903 yılında doktorasını tamamlayan ve Fransa'da gelişmiş bilim alanında doktora ünvanı alan ilk kadın olan Marie, aynı yıl Becquerel ve eşi Pierre ile birlikte Nobel Kimya ödülünün de sahibi oldu Tahmin edebileceğiniz gibi Nobel ödülü alan ilk kadın da oydu. 1904 senesinde eşi Sorbonne'de öğretmen oldu ve kendisi de Sevr'de bir kızlar okulunda fizik öğretmeni olarak çalışmaya başladı. İki çocukları olan Curie çifti için işler biraz yoluna girmiş gibiyken 1906 yılında Pierre Currie bir at arabasının çarpması sonucu hayatını kaybetti.

Eşinin ölümüyle boşalan Sorbonne Üniversitesi fizik kürsüsüne atanan Marie, eşinin kaybindan duyduğu acıyı, kendini iyice işine vererek unutmaya çalıştı. Sorbonne'da ders veren ilk kadın olarak 1908'de profesörlüğe

Recep

ÖNEMLİ SÖZÜ:

"Hayatta
hiç bir şeyden
korkmayın yalnızca
her şeyi anlamaya
çalışın"

yükseldi ve 1911'de tekrar Nobel Kimya Ödülünü alarak iki kez Nobel Ödülü alan ilk kişi oldu. Marie Curie I. Dünya Savaşı sırasında Fransız hastanelerinde radyoloji servisleri kurulması için çalıştı. Daha sonra Paris Üniversitesi'nde kurulmasına öncülük ettiği Radium Enstitüsü'nün araştırma bölümü başkanı oldu. 1922'de Tıp Akademisi üyeliğine seçilen Madam Curie radyoaktif maddelerin tıptaki kullanım olanakları konusunu araştırmaya yöneldi.

Curie'ler gelmiş geçmiş tüm bilim insanları içinde, belki de ekonomik yönden en güç koşullar altında çalışanlardı. Paralarının çoğunu gerekli aygıt ve gereçleri almak amacıyla harcadıkları için yoksul mahallelerde yaşadılar; çoğu zaman yeterince yiyecek bulamadılar; rüzgâra ve yağmura karşı yeterince

korunmamış bir barakayı laboratuvar olarak kullandılar. O günlerde radyoaktif maddelerin insan sağlığı için yarattığı tehlikeler hiç bilinmiyordu. "Bilim için ölen kadın" Marie, bilim aşkını fazlasıyla hissediyordu. Zaman zaman eşiyle birlikte yaptıkları çalışmalarda kendilerini kobay olarak kullanıyorlardı. Marie Curie radyum bileşikleriyle çalışırken oluşan yanıklar yüzünden çok acı çekti ve radyoaktif ışınımın neden olduğu kan kanseri yüzünden 1934 senesinde öldü. Ortaya çıkan her önemli buluşun iyi amaçla kullanılabilmesi yanı sıra kötü amaçla da kullanılabilmesi kaygısı, bilimsel camianın tartıştığı bir sorun olmuş, erkek egemen bilim dünyasında bütün engellere göğüs gererek tek başına durmuş ve onun buluşları kanser başta olmak üzere birçok hastalığın tanı ve tedavisi için ilk adım olmuştur.

Yaratıcı Çocuklar Derneği, Samsung ve Multi Channel Developers geleceğin mucitlerini arıyor. Sen de ortaokul veya lise öğrencisi isen projen veya ürün sunumunla yarışmaya katılabilir ve hayalini kurduğun icadın gerçekleşmesini sağlayabilirsin.

Daha fazla bilgi www.geleceginmucitleri.com adresinde.

RÖPORTAJ: SİNAN GÜRDAĞCIK

“Karikatürün olmadığı bir dünya renksiz ve yaşama sevincinin olmadığı bir yer olurdu...”

Dergimizin Ekim sayısında karikatür sayfalarımızın konuğu; Sinan Gürdağcık. O'nu önceki sayılarımızda yayınlanan “Mınav” çizgi dizisiyle tanıyoruz. 1953 yılında Edirne’de doğan, ilk ve orta

öğretimini bu şehirde tamamlayan sanatçıyı daha yakından tanımak istedik. Edirne doğumlu Sinan Gürdağcık’a sorular Edirne’den, Edirne Güzel Sanatlar ve Spor lisesi Resim 12. Sınıf öğrencisi ikizler Gizem

ve Pelin Ergin’den geldi. Gizem ve Pelin’e güzel soruları için ve Sinan Bey’e de bize zaman ayırdığı için teşekkür ederek bu güzel söyleşiyi sizlerle paylaşıyoruz.

Sinan Gürdağcık kimdir, bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

Sinan Gürdağcık: 1972 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (şimdiki Mimar Sinan Üniversitesi) Yüksek Heykel Bölümüne girdim. İlk karikatürlerim 1970 yılında, Günaydın Gazetesi’nin Mizah Eki olan Ustura’da yayınlandı. 1973 yılında, Salata dergisinde başlayan karikatür ve çizgi roman çalışmalarımı, Gırgır, Çarşaf ve Çivi adlı mizah dergilerinde sürdürdüm. 1979 yılından sora bağımsız çalışmaya başladım. Hayat, Ses, Hey, Tele Magazin, Bravo, Elele, Milliyet Gazetesi Mizah Sayfası, Milliyet Çocuk, Milliyet Kardeş, Çekirge, Türkiye Çocuk, v.b. dergi ve gazetelerde karikatürlerim ve çizgi romanlarım yayınlandı. Kandemir Konduk, Müjdat

Gezen, Sadık Şendil ve Ahmet Üstel'le birlikte Güldürü Üretim Merkezi'nin kuruluşunda bulundum. Çevre Bakanlığı, TRT ve Koroza firması için, çocuklarda çevre bilincini geliştirmeye yönelik çeşitli çizgi filmler hazırladım. Mınav, Çomar, Murat 132, Pompacı Kamil, Volkmen Vedat, Meloş, Süpürmen, Kenan The Berber gibi bilinen tiplerim yanı sıra bu gün halen çeşitli firmalar için eğitim, tanıtım ya da reklam amaçlı çeşitli çizgi film, poster, broşür, el kitabı, web siteleri ve etkileşimli cd'ler, logo ve tipler tasarlamaya devam ediyorum.

Size göre karikatür nedir?

Karikatür mizahın çizgiyle yapılanıdır. Öyleyse mizah nedir? Mizah, dünyaya alışılmadık açılardan bakma, yaşayanlar ve yaşananlarla bir tür dalga geçme sanatıdır. Sanat türlerinin teknikleri bir yere kadar öğretilir ama mizah öğretilmez; doğuştan mizaha yatkın bir yapıya sahip olmak, mizahçı olmak gerekir. Karikatürün yazıyla yapılan mizah-tan farkı, esprinin daha çabuk algılanması ve verilmek istenen mesajın daha çabuk kana karışmasıdır. Tek bir tip karikatür olmadığı gibi tek bir karikatür tarifi de

yoktur. Karikatür, en genel anlamıyla, ele aldığı konuları güldürücü ve/veya iğneleyici olması için abartan ve çarpıtan bir resim türüdür.

Karikatür hayat tarzınızı nasıl etkiledi?

Karikatürcüler çoğu zaman sanıldığı aksine pek de neşeli ve hoş sohbet kimseler değildirler. Hele ki bu işi bir geçim kaynağı, meslek olarak seçmişlerse ve belli bir yayın organına belli sürelerde, ayda, haftada ya da günde belli sayıda ürünler vermeleri gerekiyorsa, oldukça gergin kimseler olabilirler, çünkü artık çevrelerindeki her şeye konu çıkarmak için bakarlar, konu ve espi bulabilmek için gazete okurlar ya da televizyon izlerler. İşte, karikatür hayat tarzını böyle etkiler. Bu benim için de bundan pek farklı olmadı.

Hangi olaylar sizi karikatürist olmaya itti?

Ben Edirneliyim. İlkokul, orta ve liseyi orada bitirdim. Yüksek öğrenim için İstanbul'a gitmem ve orada yaşamam gerekiyordu. Ailem bunun getireceği mali yükü taşıya-

bilecek durumda değildi. Ben de öğrenim ve barınma giderlerimi çalışarak kendim karşılamaya karar verdim. Bana para kazandırabilecek tek beceri de çizmek gibi görünüyordu. Çok uğraştırdı ama sonunda bir dergide iş buldum ve bu karikatürü meslek edinmenin, hayatımı çizerek kazanmanın başlangıcı oldu.

Karikatürist olmaya karar verdiğinizde sizi destekleyen oldu mu?

Karikatürü meslek olarak seçmemi destekleyen hiç kimse olmadı. Gidip doğru dürüst bir iş bulmamı söyleyenler daha fazla olmuştur. O zamanlar karikatüristlik pek meslekten sayılmıyordu.

İlk karikatürünüzü ne zaman çizdiniz? İlk çizdiğiniz bu karikatüre tepkiler nelerdi?

Babamın iş yerine çok yakın bir berber dükkanı vardı. Berber, babamın arkadaşıydı ve ben saçlarımı kestirmek için ona giderdim. Bir mizah dergisi olan Akbaba ile ilk kez orada tanıştım.

Bende ilk kez karikatür çizme isteğini uyandıran o berberde okuduğum dergiler olmuştur.

Sonraları evde kendi kendime çizmeye başladım. Yaptıklarımın

çoğunu beğenmiyor yırtıp atıyordum. O sıralar, sanıyorum 1968 ya da 1969 yılı olacak,

Günaydın gazetesinin haftalık mizah eki Ustura bir karikatür yarışması açmıştı. Yarışmayı tabii ki kazanamadım ama ilk elemeyi geçtim ve bir karikatürüm isimle ve imzomla birlikte o küçük mizah ekinde yayınlandı. O zamanın parası 100 TL. de telif ücreti göndermişlerdi. O zamana kadar hep, "Çizip çizip yırtıp atıyorsun. Bunlarla uğraşacağına derslerinle uğraş" diyen annem bu işe çok şaşırmıştı. Okulda da acayip havam olmuştu. Bende bu işi yaparak hayatımı kazanabileceğim düşüncesi ilk defa o zaman uyanmıştır, sanırım.

kabul görmüş
durumda ve böyle bir
sanata yeteneği olan
kişiler her türlü desteği
hak ediyor diye
düşünüyorum.

**Karikatürde
yazının
bulunması
karikatürü
daraltır mı,
yoksa
destekler mi?**

Karikatürcü hedefine ulaşmak için yazıya gerek duyuyorsa yazıyı kullanacaktır. Yazısız karikatürün çok daha çarpıcı ve etkileyici olduğu doğrudur. Ancak, karikatüre eklenen yazı karikatürle biçim ve içerik olarak bütünleşiyor ve bir süslemenin ya da kolayına kaçmanın dışında onun olmazsa

olmazı olabiliyorsa bunun ne sakıncası var? Her zaman önemli olan hedefe ulaşabilmektir, o hedef de okuyucudur.

Size göre Türk karikatürünün dünyadaki yeri nedir?

Günümüzde Türk karikatürü dünya üzerinde çok saygın bir yere sahip, tam da olması gerektiği gibi.

**Sizce karikatürü
yaşamdan çıkarırsak ve
unutursak ne olur?**

Karikatürü hayatımızın dışına çıkarsaydık herhalde çok tatsız, renksiz ve yaşama sevincinin olmadığı bir dünyada yaşıyor olurduk. Neyse ki böyle bir şeyin gerçekleşmesi olanaksız gibi görünüyor.

**Bize okulda
hocalarımız
"ressamlardan hep bir
ustanız olsun" derler sizin
örnek aldığınız,
beğendiğiniz çizimler
kimler?**

İlk karikatürlerimi çizerken Ferruh Doğan'dan çok etkilenmiştim. Sonraki yıllarda çizgi romana daha çok ağırlık vermeye başlayınca Walt Disney, Carl Barks, Franquin, Uderzo, Mort Drucker en çok etkilendiğim ustalar oldular.

Okullarda, özellikle resim eğitimi veren okullarda karikatürün desteklendiğini düşünüyor musunuz? Sizce okullarda çizirlik nasıl desteklenmeli?

Lisede ve Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğrenci olduğum

yıllarda özellikle desteklendiğimi söyleyemem ama köstek olan da pek olmadı. Benim gibi öğrenci olan arkadaşlar arasında epeyce popüler olduğumu hatırlıyorum ki bu da bir motivasyondur. Bence okullarda bu sanata yeteneği olduğu görülenler engellenmemeli, tam tersine özellikle desteklenmeli ve teşvik edilmeli. Özel seminerler ve atölye çalışmaları yapılmalı, mizah dergilerinde staj yaptırılmalı, ustalarla tanışmalar ve söyleşiler tertip edilmeli. Son olarak bence en önemlisi, biraz önce kendimden de örnek verdiğim gibi, yarışmalardır. Yarışmalar, gençler için kendilerini göstermesinin en güzel yollarından biridir ve piyasa için de sürekli taze kan sağlar. Neyse ki günümüzde karikatür artık ciddiye alınan bir meslek olarak da

Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin düzenlediği Geleceğin Çizerleri 7. Karikatür Yarışması için **"Barış"** konulu karikatürlerinizi en geç 10 Mart 2014 tarihine kadar Dernek merkezine yollayabilirsiniz

Daha fazla bilgi www.yaraticococuklarnegi.org adresinde.

Değişik
atık malzemelerden
günlük hayatta
kullanılacak
tasarımlar yaparak
yaratıcılığınızı
geliştirin.

atıklardan oyuncak yapımı atölyesi

İBRAHİM TAPA ile

KURBAĞA KALEMLİK...

İki plastik şişeden
kalemlik yapmak için
DVD kalem i ile önce r
esime bakarak kurbağanızı çizin.
Beyaz oje veya tıpeks ile
kurbağanızın gözlerini boyayın.
Alt ve üst parçaları birbirine takın.
Masanızda kurbağa kalemlığınız
hazır...

RÖPORTAJ: AKIN MISIRLIOĞLU

“Fotoğrafı güzel yapan makine değil, sizin olaylara yönelttiğiniz bakış açınızdır...”

Şişli Doğa Koleji 6.sınıf öğrencisi Yaren Çakır fotoğraf sanatı ile ilgili bilmek istediklerini Fotopya Fotoğraf Sanatı Portalı kurucu ve editörü Akin Mısırlıoğlu'na

sormuş. Ortaya güzel bir söyleşi çıkmış, keyifle okumanız için de dergimize yollamış...

Sizce fotoğraf nedir? Fotoğraf deyince aklınıza ne gelir?

Nasıl çizgiler küçük noktaların birleşiminden

oluşuyorsa, gördüğümüz her hareketi de birçok anlık görüntünün ard arda gelmesi sayesinde algılayabiliyoruz. Fotoğraf, bir hareket esnasında hızla geçen bu görüntülerin bir anını dondurarak, fark edemediğimiz detayları inceleyebilmemizi sağlıyor. Bu sayede yaşamı daha farklı bir bakış açısı ile algılayabiliyor ve bu gizemli dünyanın sırlarını görerek keşfedebiliyoruz.

Fotoğraf çekmeye nasıl başladınız? Fotoğraf çekmek hayatınıza ne kattı?

Fotoğraftan ilk keyif aldığım an, babamın profesyonel makinesini evden gizlice kaçıracak okula götürdüğüm ve arkadaşlarımla fotoğraflarını çektiğim günlere denk gelir. Daha sonra o fotoğrafları bastırması ve belirli bir sıraya sokarak okuldaki bir günümüzü bir hikaye gibi anlatabileceğimi fark etmiştim. Fotoğraf sayesinde arkadaşlarımla hatta kendimin bile farkında olmadığım dış görünümümü inceleme ve tanıma fırsatı bulmuştum. Bu da yaşamın içinde saklı olan detayları görmemi ve hayatın heyecan verici bir yanını daha keşfetmemi sağladı. Hayatın içindeki gizemleri keşfetmek, onlara şahit olmak beni heyecanlandırdığı gibi aynı zamanda mutlu ediyor.

Fotoğraf ile ilgili herhangi bir eğitim aldınız mı? Fotoğraf eğitiminin aşamalarını anlatır mısınız? Yeni başlayan biri fotoğrafçılığı nasıl öğrenir? Fotoğraftan anlamayan birinin fotoğraf inceleyerek kendini geliştirme imkânı var mı?

Universitede işletme eğitimi aldım. Ama benim için fotoğraf hep vardı. Fotoğrafı kendi başıma öğrendim. İlk önce fotoğraf makinemle oynadım. Sonra bazı şeyleri başaramadığımı fark ettim. Renkler, gerçekteki gibi çıkmıyordu. Bazı fotoğraflar flu çıkıyordu. Diğer fotoğrafçılar gibi bazı alanların flu bazı alanların net olmasını istiyordum. Kitaplar okudum. Denedim. Sonra fotoğrafçılara sordum. Fotoğraflarımı internetteki fotoğraf sitelerinde paylaştım ve değerli fotoğrafçılardan birçok yorum aldım. Daha sonrasında ise fotoğrafçıların peşine takıldım. Elbette önemli fotoğrafçılar ve hocalara yakın olmanın en iyi yollarından biri üniversitelerin fotoğraf bölümlerinde okumak. Ben kitaplar ve çevremdeki insanlardan çok şey öğrendim. Ama hiç biri içimdeki heyecanı yaşatacak fotoğrafı çekmemi sağlayamadılar. Bu yüzden hem okumaya hem de çekmeye devam ettim. Değerli fotoğrafçıların fotoğraf albümlerini satın aldım. Tüm bu adımların içinde fotoğraflarımın daha iyi olmasını sağlayan en büyük etken bence fotoğraf makinemle geçirdiğim zamandır. Ne kadar çok çeker ve izlerseniz, fotoğraf

gözünüz o kadar iyi gelişiyor ve daha başarılı olabiliyorsunuz. Tavsiyem sürekli fotoğraf çekmeniz, makinanızı hep yanınızda hatta elinizde tutmanız ve çektiğiniz fotoğrafları incelemeniz, sevdiğiniz fotoğrafçılar ile kendi fotoğraflarınızı kıyaslamanızdır. Sonraki adım ise sizi heyecanlandıran fotoğrafları keşfedip, onları daha da heyecanlandırıcı şekilde çekmeye çalışmanızdır.

Fotoğrafçılık para kazandırır mı? Fotoğrafçılık masraflı mıdır?

Hangi işi çok iyi yaparsanız, o işten para kazanabilirsiniz. Ama para kazanmak

demek, insanlara istediklerini vermek demektir. Onların istedikleri yerine kendi istediğiniz fotoğrafı çekip, bunları satmaya çalışarak para kazanmak istiyorsanız, oldukça çok çalışmanız gerekir.

Her fotoğrafın bir hikâyesi olmalı mı?

Her fotoğraf bir görev görür. Bir kanguru yavrusunu hiç görmediyseniz bir fotoğraf sayesinde bu yavru ile karşı karşıya gelebilirsiniz. Burada bir hikaye yoktur. Ama fotoğraf yapması gerekeni yapmış ve sizi bir kanguru yavrusu ile tanıştırmıştır. Diğer yandan bir doğum günü kutlamanın nasıl geçmiş olduğunu iyi çekilmiş bir fotoğraf sayesinde görebilir, oradaki kutlamanın hikayesini algılayabilirsiniz. Kuzey kutbundaki buzulları ve formlarını fotoğraflar sayesinde biliyoruz. Burada da bir hikaye yok. Önemli olan çektiğiniz fotoğrafı niçin çektiğinize karar verip ona göre çaba göstermek. Fotoğraf çok yönlü bir anlatım dalıdır. Sadece hikaye aktarımı mantığı ile sınırlandırılmaz. Sizi heyecanlandıran her görüntü hikayesi olsun ya da olmasın bir fotoğraf konusudur.

Sizce fotoğrafın kuralı nedir?

Nasıl eski filmler ya da eski müzikler bizi bugünkü filmler kadar heyecanlandıramıyorsa, eski fotoğraflardaki çekim kuralları da bugün için çok heyecanlandırıcı olmayabilir. Teknoloji, bizlerin bakış açısını ciddi anlamda etkilemektedir. Bu yüzden bugünün sanatçıların takip etmek ve sizi nasıl etkilediklerini keşfetmeniz gerekmektedir. Her on yılın kendine

göre farklı modası ve trendleri vardır. Tek bir kural var demek doğru olmaz.

Herkesin fotoğrafa bakış açısı farklıdır, sizi diğer fotoğrafçılardan ayıran bir yönünüz var mı?

Kendimi başkaları ile hiç kıyaslamadım. Sadece çektiğim fotoğrafların arasında bazılarını daha çok seviyorum. Onların daha da etkileyicilerini çekmek ve bu keyfi kendime yaşatmak için çabalıyorum.

Fotoğraf çekmeye yeni başlayan ya da ilgisi olan bir çok kişi, beğendiği bir fotoğrafı gördüğünde hangi makine ve lensle çekildiğini merak

ediyor. O makine ve lensi aldığı anda beğendiği o fotoğrafı çekebileceğini düşünüyor ve çekemeyince üzüyor. Bu konuda verebileceğiniz tavsiyeler nelerdir?

Cep telefonları ile çekilmiş birçok güzel fotoğraf var. Bunu sağlayan tek şey makinenin ne olduğu değil, makineyi kullanan insanın makinesine ne kadar alışmış olduğu ve ne kadar süredir fotoğrafla ciddi bir şekilde vakit geçirdiği ile bağlantılıdır.

Nasıl bir ekipman kullanıyorsunuz? Şimdiye kadar kullandıklarınız içinde en sevdiğiniz ekipman hangisidir?

Profesyonel bir fotoğraf makinem ve

objektiflerim var. En çok sevdiğim ekipman zum özelliği (yakınlaştırma/uzaklaştırma) olmayan objektifim. Şu sıralar ise az ışıktaki başarılı olan küçük fotoğraf makineleri.

Kendiniz için fotoğraf çekerken ne tür fotoğraflar çekmeyi seviyorsunuz?

Sokağa ya da doğaya çıkıp fotoğraf çekmeyi seviyorum. Bir süre elimde fotoğraf makinesi ile dolaştıktan sonra çevremi bir film sahnesi gibi görmeye başlıyorum. Bir şeyler hissettiğim anlarda o film sahnesinin yönetmeni gibi fotoğraf makinesi konuya yönlendiriyor ve kadrajdan görüntüyü izliyorum. En etkileyici kareleri keşfedip deklanşöre basıyorum.

İleriye dönük hedefleriniz neler, nerelere gittiniz, gitmek istediğiniz yer var mı?

En büyük hayallerimden biri, bir karavan ve ekipmanlarım ile yola çıkıp uzun bir süre tüm Anadolu da dolaşmak ve fotoğraf çekmek.

Takip ettiğiniz fotoğraf siteleri var mı? Ne tür dergi ve yayınları takip etmeyi tavsiye edersiniz?

Fotopya.com.tr de fotoğraf paylaşıyor ve insanların fotoğraflarını izliyorum. Ayrıca

fotoğraf tarihi hakkında hikayeler okumayı çok seviyorum.

Çektiğiniz fotoğraflarda photoshop

var mı, sizce Photoshop kullanılmıyorsa?

Çektiğim tüm fotoğraflarda photoshop var. Çünkü kullandığımız fotoğraf makineleri her zaman görüntüyü doğru renklerle, gölgeler ve detayları ile oluşturmayı başaramıyor. Bu yüzden bu program sayesinde hataları düzeltebiliyorum.

En beğendiğiniz fotoğrafçı ve sizi en çok etkileyen fotoğraf hangisidir?

Eugene Atget, Salgado,

Her fotoğrafçı bir sanatçı mıdır?

Herkes yazı yazabilir, ama bazılarının yazılarını okuduğunuzda, o kişinin anlattığı şeyleri farkında olmadan hayalinizde görmeye başlarsınız. Bence böyle kişilere sanatçı denir. Her fotoğrafçı gösterdiğinden fazlasını hissettiremediği için onların hepsine birden sanatçı demek oldukça zor.

Fotoğraf çekeceğiniz konuyu seçerken nelere dikkat ediyorsunuz?

Eğer kendim için çekiyorsam, çevremi izleyerek etkileneceğim bir sahneyi arıyorum. Kendimi sanki o dünyaya, o sokağa ilk defa gelmiş bir uzaylı gibi hissetmeye çalışıyorum ve garip gördüğüm her şeyi o garipliği ile fotoğraflamaya çalışıyorum.

Fotoğraf çekmeye nasıl hazırlanıyorsunuz?

Kafamdaki her şeyi bir kenara bırakıyorum. Tüm yapacaklarımı ve kim olduğumu unutuyorum. Gördüklerimi bir müzik gibi hissetmeye çalışarak yola çıkıyorum.

Son olarak fotoğrafçılıkla ilgili tavsiyeleriniz nelerdir?

İnanmayacaksınız ama ne kadar çok fotoğraf çekerseniz, o kadar iyi bir fotoğraf gözüne sahip olursunuz. Fotoğrafı seviyorsanız, bu altın kuralı hiç unutmayın. Fotoğrafı güzel yapan makine değil, sizin olaylara yönelttiğiniz bakış açıdır.

Yaratıcı Çocuklar Derneği, Optimum Outlet ve Fotopya işbirliğinde düzenlenen "Dostluk Kareleri" başlıklı ikinci Fotoğraf Yarışması için son başvuru tarihi 18 Nisan 2014.

Daha fazla bilgi www.yaraticicocukladernegi.org adresinde.

Demet Yakar

Gaziosmanpaşa, Gazikent Ortaokulu öğrencisi Demet Yakar, ilçe bazında yapılan "Bağımlılık" ile ilgili kompozisyon yarışmasında birinci olmuş. Kendisini kutluyor ve onu birinciliğe taşıyan çalışmasının bir bölümünü sizlerle paylaşıyoruz.

Geçmişin Kapıları

Burası çok karanlık ve iğrenç kokuyordu. Bu kokuyu iyi biliyordum. Bu bana geçmişimi hatırlatmıştı. Geçmişimin bir film şeridi gibi gözümün önünden geçmesini sağlamıştı. Burası uzun bir koridordu ve bu koridor sanki sonsuza kadar uzanıyormuş gibi görünüyordu. Sağ ve sol tarafımda ise açılmayı bekleyen karşılıklı kapılar...

Bu kapıların arkasında birilerinin olduğu belliydi. Çünkü kapıların arkasından arda arkası kesilmeyen sesler geliyordu. Bu sesleri sanki daha önce duymuştum. Çok tanıdık bu sesler. İçerden gelen yalvarma sesleri ile olduğum yere mihlanmışım adeta. Bu yalvarma seslerini duymamla birlikte merakıma yenik düştüm ve karşımdaki kapıyı araladım. Bu benim dört sene önceki halimdi. Oldukça iyi bir görüntüm vardı. Uzun boyluydum ve oldukça sağlıklıydım. Saçlarımda daha dökülmemişti ve kirli sakallarımla beraber görüntümü tamamlanıyordu. Ama ne yazık ki görüntünün bana bir faydası olmamıştı bu sefer. Gece yarısıydı ve ben tek katlı bahçeli evime yine içerek gidiyordum. Elimden hiç düşürmediğim şişemle evin kapısını çaldım ve kapıyı açınca direk içeriye daldım. Birden kulağıma bir ses geldi ve ben ne olduğunu anlamadan ses şiddetlendi. Bu ses beni o kadar çılgına çevirmişti ki kucaklarındaki çocuğumuza aldırmadan eşimi dövmeye başlamışım. Gözüm dönmüştü ve kendimi kukla gibi hissediyordum. İpleri başkasında olan ve etrafına nefret saçan bir kukla... Gözlerimi açtığımda evde kimse yoktu. Her tarafa bakmama rağmen kimsecikler yoktu. Yalnızlığım, pişmanlığım ve benden başka...

Sinyal vericili, işlevsel deprem çantası...

TRT'nin düzenlemiş olduğu Binbir Cinfikir Yarışması'nda 1. Olan Karaman Vali Ali Akan Ortaokulu öğrencisi Cansu Altunalan arkadaşımız, başarısını bizimle paylaşmak üzere ödül alan projesini yollamış. Onu tebrik ediyor "Sinyal Vericili Fonksiyonel Deprem Çantası" projesini yayınlıyoruz.

Deprem yarattığı can kaybının çoğu insanlara ilk yardım yapılamadığı için oluyor. Veya insanlar enkaz altında bulunup kurtarılmadığı için ölüyorlar. Enkaz altında kalan insanlar bulunup kurtarılsa da depremden sonra çok önemli olan 72 saat(ALTIN SAATLER) içerisinde yaralı olan insanlara ilk yardımı yapamadıkları için veya ilk yardım malzemeleri olmadığı için hayatlarını kaybediyorlar.

Projemizin hedefi bütün bu nedenlerle tehlikeye giren insan hayatını kurtarmaya yardımcı olmak. Bunun için bir deprem çantası tasarladık. Deprem çantasının içerisinde ilk yardım için gerekli olabilecek malzemelerin hepsi var.

Deprem çantası içerisinde enkaz altında kalan insanların yerini tespit edecek sinyal vericili cihaz(GPS) mevcut. Ayrıca enkaz altında kalan insanların hayatta kalabilmeleri için çok önemli olan su, bisküvi gibi temel gıda maddeleri de deprem çantası içerisinde yer alıyor. Afet sırasında panik halde olabileceğimiz için yanımızda nelerin bulunması gerektiğini hatırlamayabiliriz. Deprem çantası, bu panik halinde zihnimizi yormadan ihtiyacımız olan ürünlerin yanımızda olmasını sağlar. Tasarımımızın bir diğer işlevi de depremden kurtulduktan sonra lazım olan sigorta belgeleri, tapu gibi önemli evrakların fotokopilerinin yanımızda olmasını sağlamasıdır. Deprem çantasının içerisinde ilk yardım için gerekli olabilecek malzemelerin hepsi var. Enkaz altında kalan insanların yerini

tespit edecek sinyal vericili cihaz deprem çantasına montelidir. Aynı zamanda yedek pilleriyle radyo ve yedek pilleriyle fener, yara bandı, pamuk, sargı bezi, şurup şişesi, enerji verici yiyecekler de çanta içerisinde.

ÇÖPTEKİ HAZİNE

Apartmanlarımızın önündeki çöp konteynırları, akşamları çöp kamyonları ile toplandıktan sonra nereye götürülüyor ya da çöpler nasıl yok ediliyor hiç düşündünüz mü?

Kentler ve içinde barındırdığı nüfus büyüdükçe çöp sorunu da giderek artıyor. Zamanla kentlerin büyümesi, günlük yaşamda üretilen çöpün yok edilmesine ilişkin sorunları da beraberinde getiriyor.

- Toplama
- Depolanma
- Yok edilme

Yerel yönetimler çöplerin atılabileceği arazi bulmakta zorlanıyor. Pek çok ülkede eskiden uygulanan açık çöplük sistemi yetersiz olduğu, kötü bir görünüm verdiği, ekonomik olmadığı ve tehlike yarattığı için artık uygulanmamakta. Ülkemizde de son

zamanlarda "Geri Dönüşüm", "Dönüştürme" projeleri gündeme gelmektedir. Peki, geri dönüşüm işlemi nasıl yapılmaktadır?

Gelin birlikte şu an bazı şehirlerimizde uygulanmaya başlanan 'Geri Dönüşüm Projesi' hakkında bilgi edinelim.

Kalabalıklaşan dünyamız nedeniyle su, orman, petrol gibi doğal kaynaklarımızı geri dönüşüm ile daha uzun süreli kullanabiliriz. Tekrar değerlendirilebilen atıkları geri dönüştürerek doğal kaynaklarımızı defalarca tüketmeden cam, metal, plastik ve kağıt/karton ambalajlar elde edebiliriz. Piyasaya sürülen ambalajların atık haline geldikten sonra, türlerine göre ayrılıp geri dönüşüm sanayine sevk edilmesi

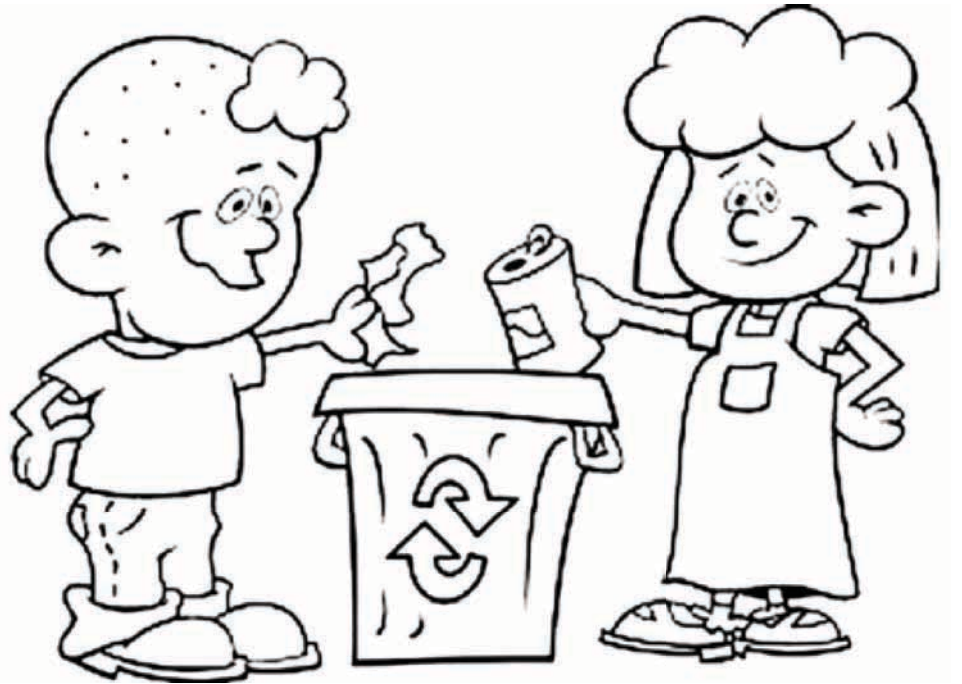
sonucu, geri dönüştürülmüş malzemeler çeşitli ürünlerin üretim aşamasında ikincil hammadde olarak kullanılmaktadır. Örneğin; 1 ton kâğıdın geri dönüşüme katılması sonucu 17 ağacın kesilmesi önlenmektedir. Plastik ambalaj atıklarının geri kazanılması sonucu ise petrolden tasarruf sağlanabilmektedir. Dönüşen her ton cam için ise, 100 litre petrol tasarrufu sağlanır.

Geri dönüşüm sırasında endüstriyel işlem sayısını azaltmak suretiyle enerji tasarrufu sağlarız. Örneğin; metal içecek kutularının geri dönüşümü işleminde bu metaller direkt olarak eritilerek yeni ürün haline dönüştürüldüğünden, bu metallerin üretimi için kullanılan maden cevheri ve bu cevherin saflaştırılma işlemlerine gerek olmadan üretim gerçekleştirilebilmektedir. Bu şekilde bir alüminyum kutunun geri dönüşümünden % 95 oranında enerji tasarrufu sağlanabilir. Benzer şekilde katı atıklarda ayrılan kâğıdın yeniden işleme sokulması için gerekli olan enerji normal işlemler için gerekli olanın % 50'si kadardır. Bunun gibi, cam ve plastik atıkların da geri dönüşümünden önemli oranda enerji tasarrufu sağlanabilir. Geri dönüşüm sayesinde çöplüklere daha az atık gider ve buna ek olarak bu atıkların taşınması ve depolanması kolaylaşır, çünkü artık daha az çöp alanı ve daha az enerji gerekmektedir. Geri dönüşüm ekonomiye katkı sağlar. Geri dönüşüm sayesinde hammaddelerin azalması ve doğal kaynakların tükenmesi önlenecek, böylelikle ülke ekonomisine katkı sağlanacaktır. Ne dersiniz çöplerin ülke ekonomisine faydalı olabileceğini hiç düşünmüş müydünüz? En azından bu yazıyı okuduktan sonra, çöplerin de bir işe yarayacağını düşünerek, cam şişeleri çöpe atmak yerine; belediyelerin belirli yerlere yerleştirdiği cam toplama kutularına atarak, hem çevreye, hem de ülke ekonomisine bir katkıda bulunabiliriz.

E-dergi okuyucularının çevre konusunda çok duyarlı olduğunu

Geri dönüştürülmek üzere balyalanmış kâğıtlar (üstte). Geri dönüştürülmek üzere çöplerin ayrıştırılması işlemi (sol sayfada).

Kâğıt, metal kutu ya da cam şişe çöp değildir. Geri kazanalım.

biliyoruz. Bundan sonraki sayılarımızda "Çevre Sayfalarımız" için sizlerin yazı ve fikirlerine yer vermek istiyoruz. Kim bilir belki çevre konusunda yapacağınız bir tespit ya da geliştireceğiniz bir proje

ile siz de ülke ekonomisine katkıda bulunarak adınızdan söz ettirebilirsiniz. Çevre ile ilgili görüş ve önerilerinizi hulya@yaraticicocuklarnegi.org adresinden bana ulaştırabilirsiniz.

Renkli yünlerle çuval üzerinde dans...

Yaratıcı Çocuklar Derneği, 4 Ekim'de Galerİ5'te düzenlenen "Finlandiya Tekstil Sanatına Bir Bakış" adlı sergi kapsamında, sergiye katılan tekstil sanatçıları Raija Jokinen ve Aino Kajaniemi ile Tekstil Atölyesi gerçekleştirdi.

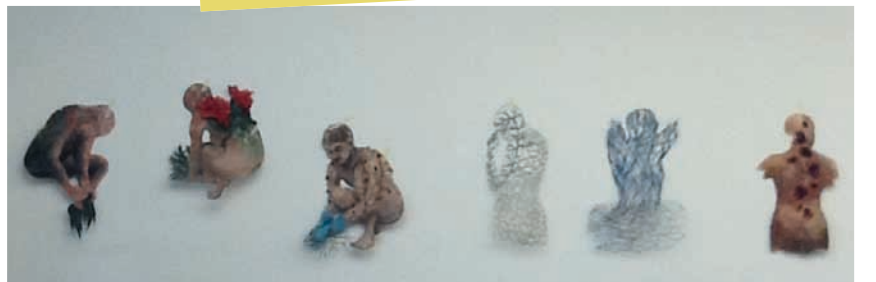
Yaratıcı Çocuklar Derneği, 4 Ekim'de Galerİ5'te düzenlenen "Finlandiya Tekstil Sanatına Bir Bakış" adlı sergi kapsamında, sergiye katılan tekstil sanatçıları Raija Jokinen ve Aino Kajaniemi ile Tekstil Atölyesi gerçekleştirdi. Okullara duyuru yapıldıktan sonra derneğe ilk başvuruda bulunan Bilfen Ataşehir, Bilfen Çamlıca, Irmak Okulları ve İstanbul Koleji'nden 18 öğrencinin katıldığı atölye çalışması çok keyifli geçti. Sanatçıların öğrencilerle birebir ilgilendiği atölye çalışmaları sırasında öğrenciler birbirlerinin masalarını gezerek tanışma ve fikir alışverişi yapma fırsatı buldular. Böylece ortaya çok değişik ürünler çıktı. Ucu küt iğnelerle çuval kumaş üzerine renkli yünler kullanarak düğüm yapmayı öğrenen katılımcılar, düğümlerle yapılan çerçevelerle yetinmeyip yıldızlar, kaplumbağalar, çiçekler ve püsküllerle çalışmalarını çeşitlendirdiler. Canlı klasik müzik eşliğinde çok güzel bir atmosferde gerçekleşen atölye çalışması, planlanan süreyi bir hayli aştı çünkü, hem Finlandiyalı sanatçılar, hem dernek yetkilileri, hem de öğrenciler kendilerini öyle kaptırmıştı ki kimse öğlen olduğunun farkına varamadı.

Finlandiyalı tekstil sanatçısı Aino Kajaniemi öğrencilerle çalışmaktan çok keyif aldığını belirtti (üstte).

Raija Jokinen öğrencilere kilim düğümü yapmayı öğretiyor (yanda).

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

2013- 2014 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI YARIŞMALAR VE ETKİNLİKLER

İHRACATÇI BİRLİKLERİ 7. ULUSAL MOBİLYA TASARIM YARIŞMASI
İhracatçı Birlikleri işbirliğinde ilroç edilebilir mobilya tasarımları alanında bu yıl yedinci kez düzenlenen yarışmada dereceye giren öğrencilerimizin tasarımları sergilenecek ve katalog olarak yayınlanacaktır. Yarışmaya katılım www.designforexport.org sitesinden yapılacaktır.
Son katılım tarihi: 13 Aralık 2013

"BARIŞ" KONULU 7.KARIKATÜR YARIŞMASI

Aydın Doğan Vakfı işbirliğinde bu yıl yedinci kez düzenlenen karikatür yarışmasında dereceye giren öğrencilerimizin karikatürleri sergilenecek ve katalog olarak yayınlanacaktır. Yarışma ile ilgili bilgilere www.yaratıcıcocuklarderneği.org sitesinden ulaşabilirsiniz.
Son katılım tarihi: 10 Mart 2014

"GELECEĞİN YAZARLARI" BARIŞ KONULU 6.ÖYKÜ YARIŞMASI

Doğan Egmont Yayıncılık işbirliğinde bu yıl altıncı kez düzenlenen öykü yarışmasında dereceye giren öğrencilerimizin öyküleri bir kitapta toplanarak yayınlanacaktır. Yarışma ile ilgili bilgilere www.yaratıcıcocuklarderneği.org sitesinden ulaşabilirsiniz.
Son katılım tarihi: 21 Şubat 2014

“DOSTLUK KARELERİ” KONULU 2.FOTOĞRAF YARIŞMASI

Optimum Outlet Alışveriş Merkezi ve Fotopya işbirliğinde bu yıl ikinci kez düzenlenen fotoğraf yarışmasında dereceye giren fotoğraflar sergilenecek ve katalog olarak yayınlanacaktır.

Yarışmaya katılım www.fotopya.com sitesinden yapılacaktır.

Son katılım tarihi: 18 Nisan 2014

“GELECEĞİN MUCİTLERİ” BİLİM YARIŞMASI

Multi Channel Developers işbirliğinde ve Samsung sponsorluğunda düzenlenen bilim yarışmasına çocuklar hayal güçlerini kullanarak çevre, sağlık ve teknoloji alanlarında proje veya ürünleri ile katılacak, dereceye giren çalışmalar katalog olarak yayınlanacaktır. Yarışmaya katılım www.geleceginmucitleri.com sitesinden yapılacaktır.

Son katılım tarihi: 8 Kasım 2013

“EGEART SANAT GÜNLERİ” İZMİR

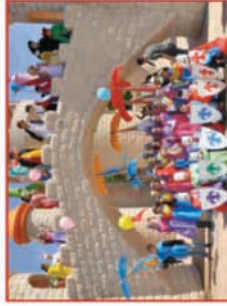
EgeArt Sanat Günleri kapsamında Ege Üniversitesi işbirliğinde Tarihi Havagazı Fabrikası Sanat Galerisi'nde plastik sanatlar alanında “Gemiler” konulu sergi ve uluslararası sanatçılarla atölye çalışmaları düzenlenecektir. Katalogu yayınlanacak etkinlik ile ilgili bilgilere www.yaratıcıcocuklardernegi.org sitesinden ulaşabilirsiniz.

Son katılım tarihi: 29 Kasım 2013

“ÇOCUKLAR VE KENTLER” EDİRNE ETKİNLİĞİ

Gaziantep'ten sonra bu yıl Edirne'de gerçekleşecek etkinliğimizde plastik sanatlar alanında resim, mozaik, seramik, heykel, karikatür ve fotoğraf sergileri açılacak. Sahne sanatları alanında tiyatro, müzik ve dans gösterileri yapılacaktır. Katalogu yayınlanacak etkinlik ile ilgili bilgilere www.cocuklarvekentler.com sitesinden ulaşabilirsiniz.

E-DERGI

Bilim, sanat, tasarım, öykü, karikatür, fotoğraf ve çevre konularında yetenekli öğrencilerin çalışmalarıyla hazırlanan e-dergi'mizde siz de yer alabilirsiniz. Başvuru formuna derneğimizin web sayfasından ulaşabilir www.edergimiz.com dan e-dergimizi izleyebilirsiniz.

KONSOLOSLUK DİNLETİLERİ VE ATÖLYE ÇALIŞMALARI

Derneğimiz tarafından yapılacak duyuru sonrasında, katılmak isteyenler başvuru sırasına göre değerlendirilecektir.

www.yaratıcıcocuklardernegi.org

RÖPORTAJ: ARZU KAPROL

Bergdorf Goodman'ın 4. katında moda tutkunlarıyla buluşan dergimiz aracılığıyla da sizlerle buluşuyor...

New York'taki **Bergdorf Goodman Mağazası**, belgesellere konu olan çok özel bir mekan ve moda dünyasında da çok etkili. Burada artık bir Türk tasarımcının, **Arzu Kaprol**'ün koleksiyonları da yer alıyor. Moda dünyasına farklı bir bakış açısı getiren, farklı yazı dizileri ve röportajlarla modanın kalbini tutan "**Bergdorf Goodman Magazine**" ise Eylül sayısında yeni markası "**Arzu**

Kaprol" için özel bir moda çekimi gerçekleştirdi. Biz de e-dergi ekibi olarak Fransa'dan sonra Amerika'da da adından övgüyle söz ettiren Arzu Kaprol'ü konuk etik sayfalarımıza. Kağıthane, Tulin Manço Ortaokulu-7. Sınıf öğrencisi İlayda Tokgöz, sizler için bir söyleşi gerçekleştirdi ünlü tasarımcıyla.

Merhabalar Arzu Hanım, sizinle ilgili ilk merak ettiğim şeyi sorarak başlamak istiyorum. Öğrencilik yıllarınızda modacı olmak gibi bir hayaliniz var mıydı?

Tasarımcı olmak benim bildiğim ilk hayallerimden biri. Çok zevkli ve becerikli hanımların olduğu bir ailede büyümüş olmak, modanın benim için vazgeçilmez olmasını sağladı. Tüm çocukluğum, kumaş parçaları ve Haute Couture terzilikle çevrelenmiş bir evde geçti. Bu süreç, benim çocukluk hayallerimin bugünkü mesleğime dönüşmesini sağladı.

Tasarım yaparken sizi etkileyen

şeyler nelerdir?

"An" yaratma sürecimi belirler. Hayatımdaki her şey tasarıma müdahil olur.

Modacı olabilmek için sadece tasarım yapabilmek yeterli mi?

Tasarım işin çok önemli bir kısmını oluşturuyor. Ancak tek başına yeterli değil. İyi bir tasarımcı olmak yetenek ve eğitim gerektirir. Yetenek hayal etmektir, olması zorunludur ama eğitim olmadan yeteneği nasıl tasarıma dönüştüreceğinizi bilemezsiniz.

Siz modacı olmak için nasıl bir eğitim aldınız?

Mimar Sinan Üniversitesi Moda Konfeksiyon bölümünden 1992 yılında mezun oldum. Ardından couture eğitimi için Paris American Academy'de, Perfectionnement programını tamamladım. 1995 yılında aldığım Beymen Academia "Avant-Garde Tasarımcı" ödülü benim hayatımda önemli bir dönüm noktası oldu.

Türkiye de moda ile ilgili eğitim kurumları var mı, sizce yeterli mi?

Çok güzel eğitim kurumlarımız var, ancak çoğunun halen endüstriden kopuk olduğunu düşünüyorum.

Tasarım yaparken nelere dikkat ediyorsunuz?

Tasarım bir matematik algısı, dolayısıyla tasarlamakta olduğum ürünün tasarım parametrelerini doğru tanımlamak en önemli konu.

Türkiye'nin dünya modasındaki yeri nedir?

Genel moda algımız önemli bir üretici ülke durumunda olmak, ancak parlayan yeni isim ve markalarla daha dikkat çeker hale geliyoruz. Su anda Bergdorf Goodman gibi noktalarda tasarımlarımın satılıyor olması mutlaka bir sonraki Türk

Moda dünyasına farklı bir bakış açısı getiren Arzu Kaprol, modanın kalbini tutan "Bergdorf Gooman Magazine" Eylül sayısı için özel bir moda çekimi gerçekleştirdi.

tasarımcı ve marka algısına önemli bir katkı sağlayacak.

Daha çok hangi tür kumaşları kullanmayı seviyorsunuz?

Deri koleksiyonlarımızın vazgeçilmez bir parçası. Ancak sezon trendleriyle de bağlantı olarak, ipek, yünlü kumaşlar gibi kumaşlar da sık kullandıklarımız arasında.

Hanımlara rahat edebilecekleri ne tür kıyafetleri öneriyorsunuz?

Bedenleri kadar ruhlarının da rahat edeceği kıyafetler giymelerini öneririm.

Bu yılın moda renkleri, desenleri nedir, ya da kısaca bu yıl modada neler ön plana çıkacak?

Bu sezon daha grafik, cesur formlar ve renkler öne çıkıyor. Parlak sarı, siyah kombinler, ekru, gece mavisi, mor ve kırmızı gibi renkler bu sezon ön planda.

Bir modacı olarak okullarda serbest kıyafet uygulaması ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Kıyafette her türlü kurala karşıyım, serbest giyimi okullarda da destekliyorum.

Benimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederek son bir soru daha sormak istiyorum, biz geleceğin modacıları için, neler tavsiye edersiniz?

Hayal etmekten hiç vazgeçmemenizi, hayallerin yolunda sınır tanımadan çaba göstermeyi, çalışmayı. Unutmayın, ya gerçekleşirse ☺

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ

CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

e-dergi
e-magazine

çocuklarınızın çalışmalarını, etkinliklerini, başarı öykülerini yayımlanmak üzere aşağıdaki e-posta adresine gönderebilirsiniz.

hulya@yaraticicocuklardenegi.org

Ekin Naz Kaptan:

“Derneğin ilk ve tek burslu öğrencisi olmaktan büyük gurur ve mutluluk duyuyorum!”

Lise öğrencisi olduğu yıllarda, Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin düzenlemiş olduğu “Saraylar ve Masallar”, “Renklerin İstanbul'u”, “Düş Araçları”, “İnsanlığa Armağan Ayasofya”, “Dolmabahçe Sarayı 150. Yılı Etkinlikleri” gibi pek çok etkinlikte korist ve solist olarak yer alan, etkinliklerde gösterdiği başarıyla dikkat çekerek Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin bursuyla yurt dışında müzik eğitimini tamamlayarak hayallerini gerçekleştiren Ekin Naz Kaptan, 10 yılı geride bırakan Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin kendisi için ne ifade ettiğini dergimize anlattı.

2003 senesinde, okumakta olduğum Doğu Okulları'nın Çok Sesli Korosunda şarkı söylüyordum. Okul olarak **Yaratıcı Çocuklar Derneği**'nin etkinliklerine katıldık. Dernek tarafından düzenlenen bir çok etkinlikte okul korumuzun koristi olarak görev aldım. 2004 senesinde Derneğin en kapsamlı etkinliklerinden biri olan “**İnsanlığa Armağan Ayasofya**” etkinliğinde ise koristliğim yanında solo performans

fırsatını da verdiler. Aynı yıl, İngiltere Başkonsolosluğu'nda düzenlenen Christie's müzayede gecesindeki performansım la yurtdışında müzik eğitimi alabilme hayalimi gerçekleştirecek olan bursa layık görüldüm ve Derneğin ilk ve şu ana kadar tek burslu öğrencisi olmaktan büyük gurur ve mutluluk duyuyorum.

2004'te bilgisayar mühendisliği eğitimime devam ederken bir

yanandan da derneğin sponsorluğu ile İstanbul Üniversitesi Şan hocalarından Doç. Dr. Sebnem Ünal ile çalışmaya başladım. Bilgisayar mühendisliği eğitimi mi tamamladıktan sonra İngiltere'de **Cambridge School of Visual and Performing Arts** adlı konservatuarda müzik altyapımı oluşturan music foundation eğitimi aldım. Bu sırada seçmelerine katıldığım **Birmingham Conservatoire**'a kabulüm geldi ve bir sene içinde şan ve opera şarkıcılığı eğitimime başladım. Dünyaca ünlü şan hocaları ve koçlar ile şan dersleri, performans sınıfları, masterclasslar ve workshop çalışmalarında bulundum. Erken dönem müziğinden, yeni müzik tiyatrosu, drama, dans, improvizasyon, şan için gerekli yabancı diller ve daha nice alanda eğitim gördüm ve performanslarda ve yarışmalarda bulundum. 2013'te çok iyi dereceyle mezun oldum.

Aldığım eğitim sırasında kendimi, sesimi, hayallerimi ve kendimden beklentilerimi tanımaya, analiz etmeye ve anlamaya başladım. Vardığım nokta ise operaya ilk başladığımdan çok daha büyük bir tutkuyla bağlı olduğum. Çocukluğumda dinlediğim **Pavarotti**'nin arya ve napolitenlerden oluşan albümü ilk kez operanın büyüğü dünyasının kapılarını bana açtı. Daha sonra dinlediğim aryaalar ilgimi her zaman çekerken 1997 yılında duyduğum “**Spente le Stelle**” adlı parça hayatımda bir dönüm noktası oldu. Cross-over denen türde (klasik müziği çağrıştıran fakat klasik müzik kabul edilmeyen, ve başka müziklerden etkilenmiş) bestelenmiş olan bu parça, yaşıma küçük olsa bile ciddi bir şan çalışmasına gerek olmadan söyleyebilme olanak verdi. Hayatımdaki kilometre taşı

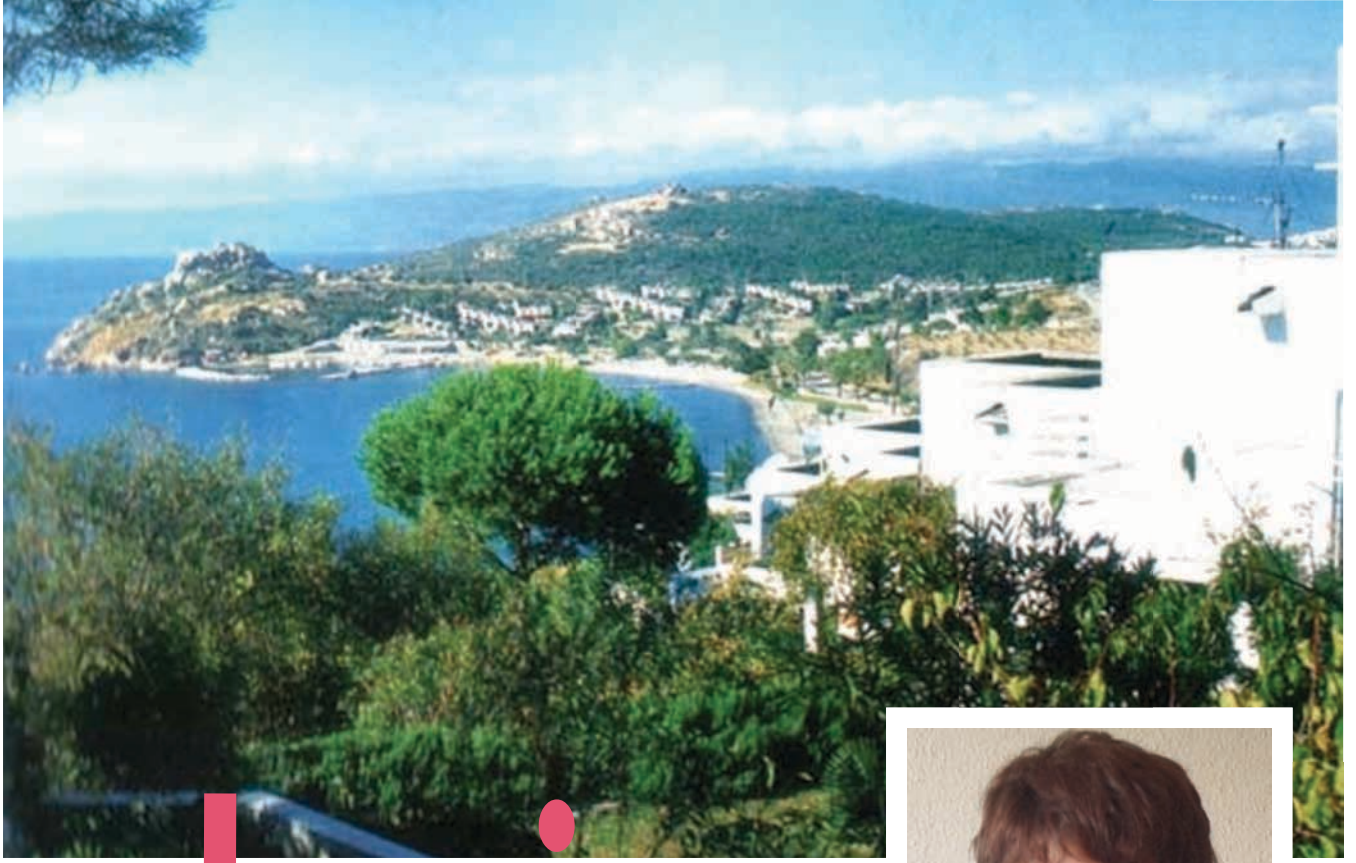

olan bu parçayı pek çok yerde, etkinlikte ve değişik seyirciye söyledim ve bana bursum dahil bir çok kapılar açtı. Zamanla daha klasik aryaları dinlemeye ve öğrenmeye başladım.

Mezuniyetimin ardından yine Dernek sayesinde tanıştığım Amerikalı şan hocası ve soprano Demetra George'un mentorluğunda yurtiçi ve yurtdışında birçok opera yarışması, opera programları ve seçmeleri için hazırlanmaktayım. Uluslararası çapta bir kariyere sahip olabilmeyi ve Türkiye'yi yurtdışındaki önemli sahnelerde temsil edebilmeyi istiyorum. Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin bana bugüne kadar verdiği desteği bir örnek alarak ben de Türkiye'deki operaya yatkın yeteneklere elimden geldiğince yardımcı olmayı arzu ediyorum, Operayı meslek olarak seçmek isteyenlerin kendini müziğe son derece adanmış, başka sanatlara, edebiyata ve felsefeye önem vermesi/ öğrenmeye çalışması, kendini eğitmeye çalışması, bol araştırma yapması, sağlığına dikkat etmesi (opera sanatçılarının sesleri enstrümanları olduğu için daha titiz bir şekilde korumak gerektirir) gerekir ve en önemlisi çok çalışması gerekir. Sanatta hiçbir zaman mükemmel olmadığı gibi çalışmalarımız da asla yeterli olmayacaktır ve geldiğimiz noktanın mutlaka daha ileri bir seviyesi bulunmaktadır. Yeter ki biz anlamaya, sorgulamaya, öğrenmeye ve bulunduğumuz yerden daha ileriye ve üst seviyeye ulaşmak için çalışmaya açık ve kararlı olalım.

Burhaniye

Balıkesir'in En Güzel İlçesi

Merhaba ben Bilgehan Vidinli 5.5.2001'de İzmir'de doğdum. Edremit Doğa Koleji 7.sınıf öğrencisiyim Yelken, sörf basketbol ve müzik hobilerimdir. Ayrıca doğayı, hayvanları ve onların resimlerini çekmeyi çok severim. Sizlere yazları keyifli vakit geçirdiğim ve çok sevdiğim Balıkesir'in ilçesi Burhaniye ve Ören'i tanıtmak istiyorum.

Ege Bölgesinde yer alan Burhaniye, kuzeyde Kazdağları, güneyde Madra Dağı arasında kalan Edremit Körfezindedir. İlçe merkezi Edremit Kıyı Ovasının güneyinde bulunur. İlçenin, geri kalanı Madra Dağının kuzeyi ve dağın denize doğru uzanan alçak tepelerinin üzerindedir. Kıyıda bulunan Bağlar Burnu ise ilçenin güneybatı sınırındır. İlçenin başlıca akarsuları Havran Çayı ve Karınca Çayıdır. Dünyanın Alp dağlarından sonra 2. Oksijen deposudur. Zeytin ve zeytinyağı ile ünlüdür yöremizde Arapsacı, hindibağ, turp otu gibi çeşitli otlar yetişir, ot yemekleri ve zeytinyağlı yemekleri çok çeşitlidir. Zeytinyağından yapılan sabunlar yöremizin önemli gelirlerinden biridir. Yaz turizminde Ören beldesi geniş kum plajı mavi bayraklı denizi ile ön plandadır aynı zamanda burası sit alanı olan antik bir kenttir. Sedir ağaçları, zeytin ağaçları, palamut meşesi, fıstık çamları yöremizin ağaçlarıdır. İskele beldemizde yat limanı bulunur. En taze ve en lezzetli balıkları burada bulabilirsiniz. Yöremiz ayrıca şifalı

kaplıcaları ve Madra dağlarından gelen lezzetli suyu ile meşhurdur. İlçemizde Kuva-i Milliye müzesi vardır ve içersinde çok önemli eserler mevcuttur. Su sporları, müzik

etkinlikleri, tiyatro, halk oyunları, resim kursları, el sanatları gibi etkinlikler boş zamanlarımızı doldurur.

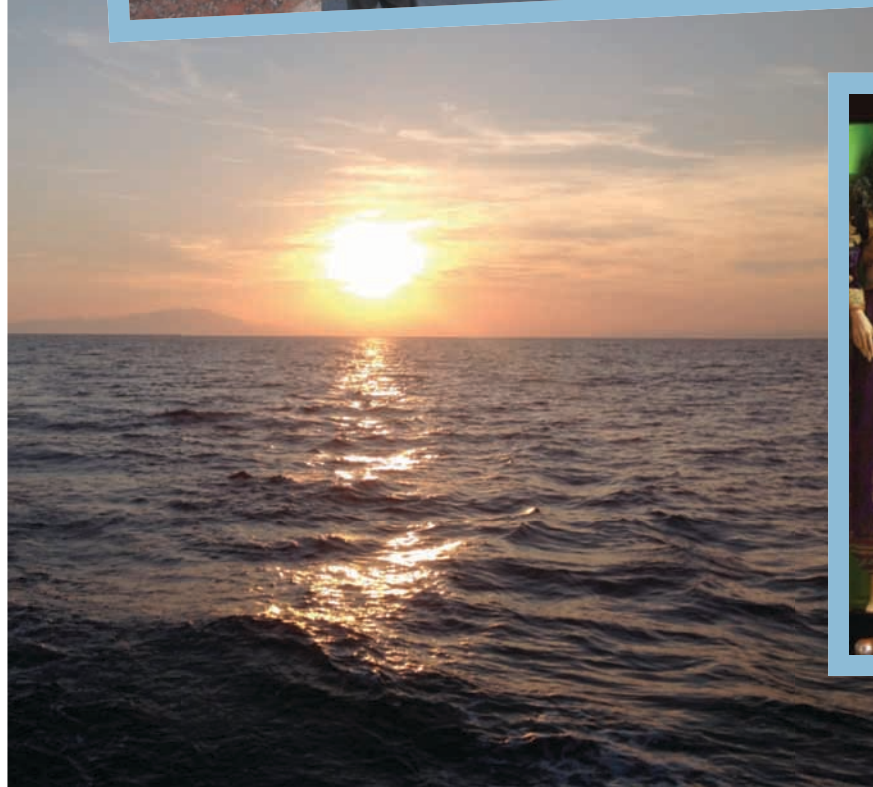

17 Kilometre sahil şeridi olan Burhaniye Plajları her sene 5 adet mavi bayrak almaya hak kazanıyor.

Güzel bir balıkçı köyü görünümündeki İskele Mahallesi, Yat Limanı'nın bitmesiyle birlikte geleceğin yat turizmi merkezi olma yolunda ilerlemeye başlamıştır. Sahildeki balıkçı lokantaları, çay bahçeleri ile çok güzeldir. Denize de girilebilmektedir. Konser gibi faaliyetlere de ev sahipliği yapmaktadır. Kaz dağlarından gelen ve deniz üzerinden eserek İskele sahillerine ulaşan rüzgarların getirdiği iyot ve yoğun oksijen de şifa kaynağıdır.

Burhaniye Kuvay-i Milliye Müzesi: Eski halkevi binası olan 2 katlı taş bina restore edilerek müzeye dönüştürülmüştür. İlçe merkezinde Koca Cami yakınında Kuvây-i Milliye Şehitler Anıtı 'nın karşısında yer almaktadır. Müzenin ilk katı ilçede çıkan arkeolojik eserlere ayrılmış, ikinci katı ise etnografya müzesi görüntüsündedir.

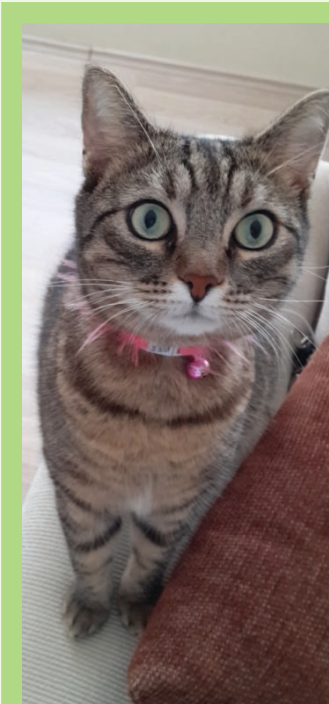
İRMA, ÇAKIL'I KISKANIYOR MU?

Bu ay Hayvanları Seviyorum sayfamıza Çakıl ve İrma konuk oldu. Özel İstanbul Marmara Koleji 10. Sınıf öğrencisi Tuna Erdinç evdeki iki kedisinin hikayesini paylaştı bizlerle. Bundan beş yıl önce annesi tarafından terk edilen ve bir süre veterinerde kaldıktan sonra evimize gelen yavru kediye sokakta bulunmuş olduğu için "Sokak Kızı İrma"dan esinlenerek İrma adını verdik. İrma ilk geldiğinde ağzı ve gözleri yara içinde, her şeyden korkan, sürekli koltukların arkasına saklanan bir kedi idi. Zaman içinde bize alışıp güvenmeye başlayınca rahatladı. Evin prensesi oldu. Ta ki bir yıl önce annesi köpekler tarafından parçalanmış iki yavru kedi daha evimize gelene kadar... İki yavrudan birini komşumuza verdik ama birine kıyamadık o da bizim oldu. Ona da Çakıl adını verdik. Şimdi evde iki prenses var. Ama İrma

bu durumdan pek hoşnut değil. Galiba kediler arasında da kıskançlık olabilir. Aslında Çakıl, İrma'yı tanımak onunla oynamak istiyor ama İrma tam bir abla. Çakıl'a yüz vermiyor. Karınları acıkınca İrma seslenir mama kabını doldururuz önce Çakıl yer o doyup kenara çekilene kadar İrma bekler ve o sonra gidip yer. Çakıl'a zarar vermiyor ama onunla oynamıyor da. İrma çok asildir, öyle kucağa falan gelmez kendini sevdirmez ama beş yıldır onla beraber olduğumuz için onun yeri başka, Çakılsa benim oyun arkadaşım. Henüz küçük olduğu için onunla oynamak çok eğlenceli oluyor.

Hayvanları çok seven Tuna, balıkları beslemeyi de ihmal etmiyor.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Yunusların
birbirlerine
isim taktığını ve
birbirlerini öyle
çağırdığını...

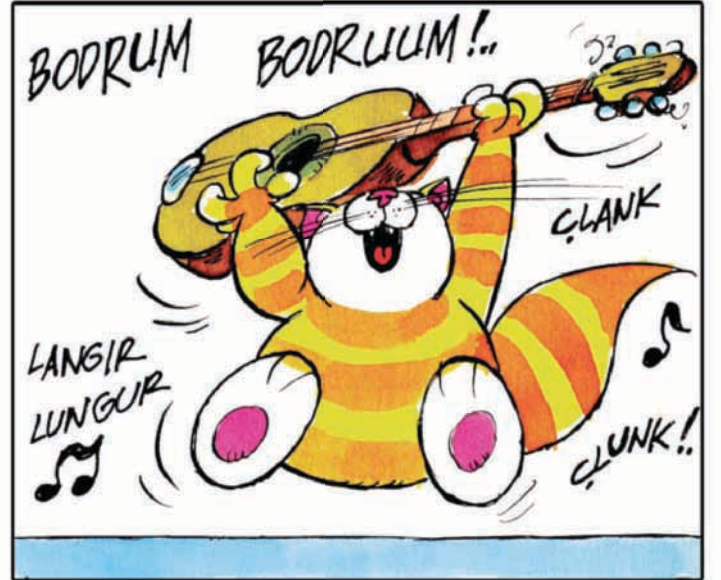
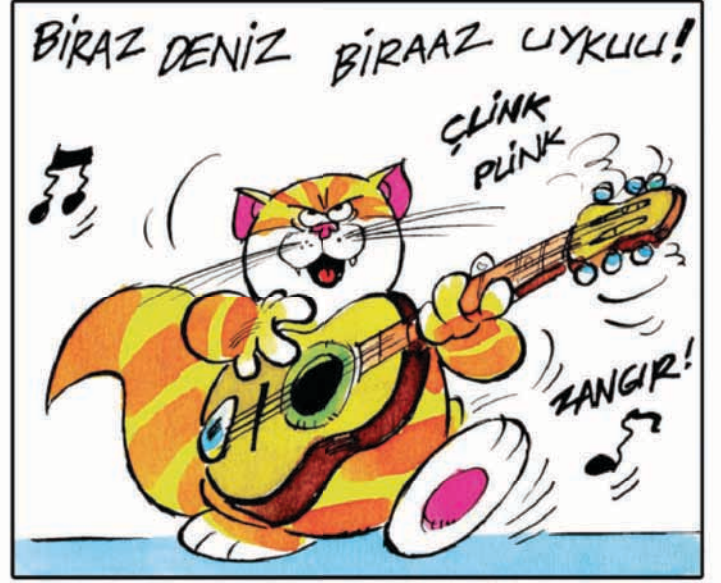
Su samuru çiftlerinin,
akıntıya kapılıp ayrı yöne sürüklenmemek için
el ele uyuduklarını...

MIRNAV

Yazan ve Çizen: Sinan Gürdağcık

Arzular hep hayal oldu

FIKRALAR

KONUKLAR İÇİN...

Konuklar gittikten sonra annesi kaşlarını çatı:

- Bugün beni çok utandırdın Orhan.
- Neden anneciğim?
- Sana kaç kez söyledim, "Eve konuk gelince insan oturduğu yerden kalkıp hoş geldiniz der, el sıkar, gelenlere yer gösterir." dedim. Sen koşup baş köşeye kurulu, bir daha yerinden kalkmıyorsun.
- Ama babam öyle demiyor.
- Ne diyor?
- "Ozan" diyor, "konuklar gelince hemen koşup kanepenin sağ yanına otur." diyor. "Kanepenin kumaşı yırtılmış, annen de bir türlü dikmiyor. Kimseye mahcup olmayalım."

RESİM...

Leyla, ağacın altına oturmuş resim yapıyordu. Babası kızın elindeki bomboş kağıdı görünce sordu :

- Leyla, ne resmi yapıyorsun bakayım?
- Çimenlikte bir keçi resmi.
- Çimenler nerede?
- Keçi hepsini yedi.
- Ya keçi?...
- Yiyecek birşey kalmayınca o da gitti.

NET CEVAP...

Bütünleme sınavına girmişti Hakan. Akşam evde babası sınavının nasıl geçtiğini sordu:

- Sorulara cevap verebildin mi, oğlum?
- Evet babacığım ne sordularsa tümüne tek tek cevap verdim.
- Peki, ne cevaplar verdin bakalım?
- Bilmiyorum, dedim babacığım!...

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ'NDEN Karikatür Dersleri BAŞLIYOR!

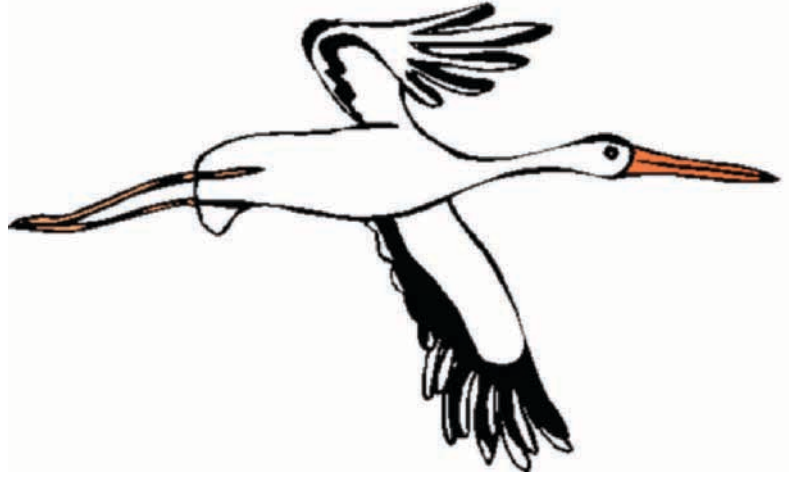
Karikatür sanatıyla ilgileniyor ve kendinizi geliştirmek istiyorsanız usta karikatüristlerle tanışıp ders almak için Yaratıcı Çocuklar Derneğini arayabilirsiniz

Bilgi için: 0216-332 78 58

ZIP TIRIK BİLMECELER

AZİZ YAVUZDOĞAN

LEYLA'NIN EN SEVDİĞİ KUŞ HANGİSİ?

YANIT: LEY-LEK

HANGİ SAAT 24 SAAT ÇALIŞMAZ?

YANIT: KUM SAATİ

BİLMECE BİLDİRMECE

• Kolu var, bacağı
yok, Dikdörtgeni var,
karesi yok.

YANIT: Kapı.

Bize ait olduğu halde
başkalarının kullandığı
şey nedir?

YANIT: İsmimiz.

Yuvarlağız, altındanız,
Bir kolda toplanırız.

YANIT: Bilezik.

Hangi kalemle yazı
yazılmaz?

YANIT: Kontrol
kalemiyle.

Kutuplara giden zenci
ne olur?

YANIT: Donar.

Yeter Çektiğim!?

YANIT: Fotoğraf
Makinesi.

Gece gündüz yufka
açar?

YANIT: Deniz.

Şehirden şehire
koşarım, köyden köye
giderim fakat hiç
hareket etmem.

YANIT: Yol.

İncecik beli, elimini eli?

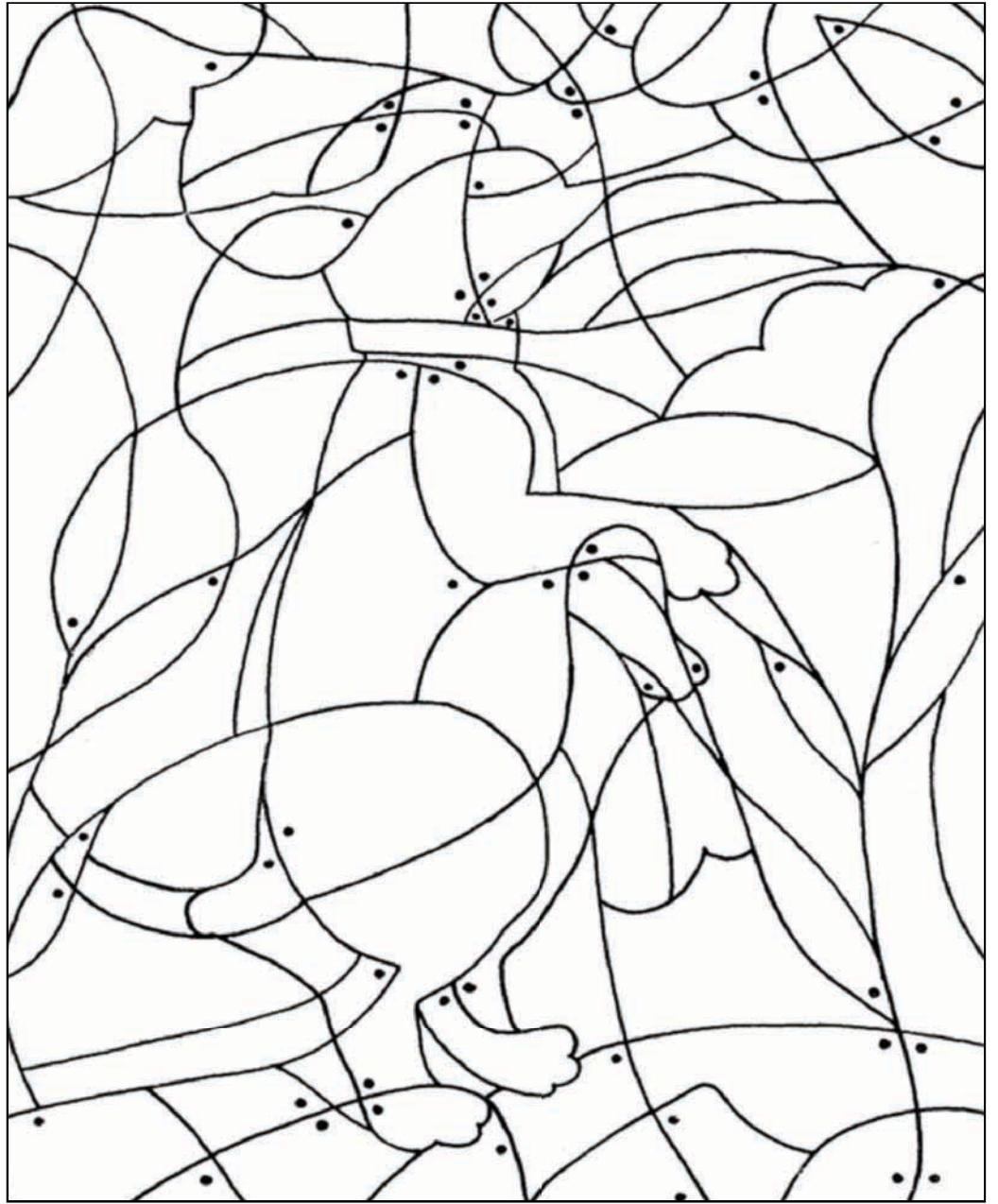
YANIT: Çatal

Tarlada biter, makine
büker, sabah akşam
yüzümü öper?

YANIT: Havlu.

En çok hap nerede
satılır?

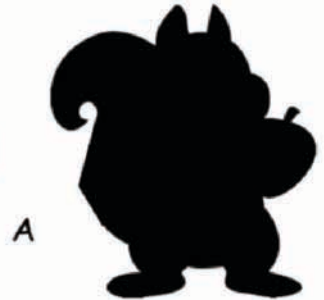
YANIT: Ağrı şehrinde.

NOKTALARI YERLERİ KIRMIZIYA BOYA, BAKALIM NE ÇIKACAK?

SİNCAPIN GÖLGESİ HANGİSİ?

YANIT: A

ESKİ
SOKAK
OYUNLARI

7 Kiremit Oyunu...

Ortaya yedi kiremit konur, 2 gruba bölünen çocuklar bunu top atıp isabet ettirerek yıkmaya çalışırlar. İlk deviren diğer grubu topla vurma hakkını kazanır. Topla en çok kişi vuran grup kazanır.

Topal Karga Oyunu

Bu oyunumuz için en az 5 kişiyle oynanır. İlk önce ebe seçimi yapılır ve ebe seçildikten sonra ortaya bir daire çizilir. Ebe olan arkadaşımız sadece bu dairenin içinde iki ayakla basabilir.

Dairenin dışına çıktığı zaman tek ayak üzerinde diğer arkadaşlarını yakalamaya çalışır.

BBC

PROGRAM BLOKLARI

VE
DAHA FAZLASI
YENİ NESİL
ÇOCUK KANALI
KIDZ-DE

zazie

Baby Jake

Middle earth

MLHIGH

14 MİLYON
EVDE

TURKSAT
Kabletüm Türkiye

D-SMART

TELEDUNYA
Kabletüm Türkiye

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

**CUMHURİYETİMİZİN
90. YILI HEPİMİZE
KUTLU OLSUN!**